

Syg. akt VI GC 344/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w Wydziale VI Gospodarczym w składzie :

Przewodniczący: **SSR Jerzy Szafrński**

Protokolant: **Agnieszka Kacała**

po rozpoznaniu w dniu 20.09.2016 r. w Wałbrzychu

sprawy z powództwa **E. Z. (1)**

przeciwko **(...) w W.**

o zapłatę 2.823,36 zł.

I. zasądza od strony pozwanej (...) w W. na rzecz powoda E. Z. (1) kwotę 2.823,36 zł. (dwa tysiące osiemset dwadzieścia trzy złote 36/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20.09.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 717,00 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód E. Z. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) we W. kwoty 2.823,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w W.. Powód podał, że w dniu 26.07.2015 r. w jego samochód marki M. nr rej. (...) wjechał inny pojazd V. nr rej (...) kierowany przez P. O.. Wina kierowcy V. została stwierdzona poprzez ukaranie go mandatem karnym. W wyniku zdarzenia pojazd powoda uległ uszkodzeniu „całkowitej kasacji”. Szkada w mieniu powoda została zlikwidowana przez (...), który to ubezpieczyciel posiada regres wobec (...) z tytułu polisy OC sprawcy nr (...). Zlikwidowana szkoda dotyczyła szkody w pojeździe, nie obejmowała zaś utraty dochodów jakie powód poniósł z tytułu utraty zarobków w ciągu 16 dni tj. od dnia 26.07.2015 r. do dnia 11.08.2015 r. Powód zgłosił pozwanemu wniosek o wypłatę odszkodowania, a także kierował w tym przedmiocie wiele pism, ale pozwany nie zaspokoił roszczenia powoda.

Powód obliczył odszkodowanie w następujący sposób. Dochód za 90 dni (od 10.05. do 12.07.2015 r.) wyniósł 17.645 zł., co oznacza, że dzienny dochód w tym okresie wyniósł 196 zł. Od tak obliczonego dochodu powód odjął dzienny koszt paliwa w kwocie 36,25zł. oraz dodał 16,66zł jako dzienną stawkę opłaty abonamentowej z tytułu przynależności do (...)(miesięcznie to 500 zł.) co w efekcie dało kwotę 176,46 zł. Kwota ta przemnożona przez 16 dni przestoju dała kwotę dochodzoną pozwem.

W sprzeciwie od wydanego przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w dniu 09 lutego 2016r. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI GNc 2/16, pozwana – (...) we W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Pozwana przyznała, że prowadziła postępowanie likwidacyjne ze zgłoszenia powoda pod nr (...). Zarzuciła, że roszczenie jest bezpodstawne i nieudowodnione. Zarzuciła też, że powód opóźnił w znaczny sposób proces likwidacji w ten sposób, że zdarzenie miało miejsce dnia 26 lipca, a on zgłosił szkodę (...) S.A. **po czterech** dniach 30.07.2015

r. Gdyby dokonał zawiadomienia bezzwłocznie to przyspieszyłoby to proces likwidacji co ograniczyło by domniemane straty.

Dalej pozwana podała, że w pojeździe nastąpiła szkoda całkowita, a o tak zakwalifikowanej szkodzie (...) wiedziało już dnia 30.07.2015 gdy dokonano oględzin pojazdu i sporządzono kosztorys, a powód jak wynika z jego twierdzeń o tak zakwalifikowanej szkodzie dowiedział się 04.08.2015 r. Wobec tego **pozwany zarzucił, że (...) powinno było zawiadomić powoda** o szkodzie całkowitej dnia 30.07.2016 r., aby ten mógł podjąć decyzję co do rozporządzenia wrakiem.

Poza tym pozwana podała, że wcześniej powód określił, że domniemana szkoda dotyczy 12 dni, gdy w pozwie stwierdził, że dni 16. Dalej pozwany zarzucił, że powód powinien był nabyć inny samochód, a nie naprawiać wrak, co przedłużyło przywrócenie do stanu poprzedniego, a po badaniu technicznym naprawionego pojazdu dnia 10.08.2015 r. tego samego dnia powinien był samochód odebrać. Pozwany zaprzeczył też, że powód ponosi miesięczne koszty „abonamentu” w kwocie 500 zł. bowiem zaświadczenie wystawiła inna korporacja taksówkarska niż ta w której powód prowadzi działalność gospodarczą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód E. Z. (1) prowadzi działalność gospodarczą jako taksówka osobowa. W dniu 26 lipca 2015 r. na ul (...) w W. w prowadzony przez niego pojazd M. nr rej. (...) uderzył pojazd V. (...) Nr rej. (...) którego kierowca został ukarany mandatem karnym. Dnia 27.07.2015 r. poszkodowany dokonał zgłoszenia do swego ubezpieczyciela – (...) S.A.

Pojazd powoda został uszkodzony w takim stopniu, że później uznano szkodę za całkowitą i wypłacono odszkodowanie w kwocie 2.899 zł.

Dowód: odpis z CEiDG k. 11-12, zgłoszenie szkody k. 86 odwrot – 88; kalkulacja szkody k.78-81, pismo (...) S.A. z dnia 05.08.2015 r. k. 76, pismo (...) k.92 odwrot.

W związku z uszkodzeniami pojazdu M. dokonano zatrzymania dowodu rejestracyjnego. Sprawca zdarzenia ubezpieczony był u strony pozwanej.

Dowód: pokwitowanie k. 82 odwrot ;notatka policyjna k.91

Powód pomimo uznania szkody za całkowitą do dnia 10.08.2015 r. dokonał naprawy przedmiotowego pojazdu.

Dowód: pismo powoda z dnia 18.08.2015 r. k.94, faktura za badanie techniczne k.59, zeznanie powoda k.109.

Powód wieloma pismami występował do pozwanej o zrefundowanie kosztów przestoju. Pierwsze pismo nosi datę 30.07.2015 r., a ostatnie 30.09.2015 r. Pozwana w reakcji na pisma powoda przesłała dnia 04.09.2015 r. pismo w którym informuje, że o ile powód uzupełni dokumenty o zarobki z ostatnich trzech miesięcy i sprecyzuje roszczenie w zakresie utraty zarobków to zajmie stanowisko w terminie 14 dni.

Dowód: pisma pocztowymi dowodami nadania k.15-19, pismo (...) z dnia 04.09.2015 w aktach szkodowych pozwanej nr (...)

Do dnia wniesienia powództwa pozwana nie wypłaciła powodowi odszkodowania z tytułu utraty dochodu.

Sąd zważył co następuje:

powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zaferowanych przez stronę powodową, rzetelności i prawdziwości których pozwany nie zaprzeczył jak też z wyjaśnień powoda.

Zgodnie z art.822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art.805 k.c.).

Poszkodowanemu E. Z. (2) przysługiwało wobec pozwanego ubezpieczyciela roszczenie o naprawienie szkody z racji istnienia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej między tym ubezpieczycielem, a posiadaczem pojazdu mechanicznego, który to pojazd w wyniku kolizji drogowej wyrządził szkodę w mieniu poszkodowanego.

W rozpoznawanej sprawie nie ma sporu między stronami co do faktu wystąpienia szkody u powoda. Spór dotyczy generalnie obowiązku strony pozwanej do zapłaty odszkodowania, czy też jego wysokość.

Przepis art. 6 k.c. wyraża ogólną regułę ciężaru dowodu, z której wynika, że spoczywa on na osobie wywodzącej skutki prawne z powoływanego faktu. Ogólnie przyjmuje się, że (o ile ustawa nie stanowi inaczej) rzeczą powoda jest wykazanie faktów, z których wywodzi prawo, a rzeczą pozwanego - faktów niweczących to prawo. Powód wykazał, tak w pozwie i w dalszych pismach procesowych, że wysokość szkody została ustalona w oparciu o dokumenty (wydruk z kasy f-fiskalnej), wyczeń własnych i z zaświadczenie korporacji taksówkarskiej.

Powód przed sądem powołał dowody, które były przedmiotem roztrząsania w postępowaniu likwidacyjnym, i na podstawie których ubezpieczyciel podjął decyzję o wypłacie odszkodowania za uszkodzony pojazd, a pominął milczeniem (nie wydał jakiegokolwiek decyzji o odmowie wypłaty odszkodowania) roszczenie powoda o zapłatę odszkodowania za utracone zarobki.

Strona pozwana dla zniweczenia prawa powoda nie przywołała jakiegokolwiek dowodu. Zarzuty dotyczą jedynie braku współpracy powoda z ubezpieczycielem poprzez opóźnienia w zgłoszeniu szkody ubezpieczycielowi, dokonywanie naprawy samochodu zamiast zakup innego.

Zarzuty pozwanej nie zasługują na uwzględnienie. Z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy(w tym odszkodowawczych) wynika, że pozwana rozważała możliwość uwzględnienia roszczeń powoda uzależniając to od złożenia przez powoda dodatkowych dokumentów (pismo z 4.09.2015 r.), ale w efekcie nie podjęła żadnej decyzji nawet po doręczeniu jej odpisu pozwu, w którym powód dokonał szczegółowego rozliczenia szkody. Dziwnym wydaje się zarzut opóźniania postępowania likwidacyjnego i twierdzenie, że zgłoszenie szkody nastąpiło dnia 30.07.2015 r. skoro z druku zgłoszenia szkody do (...) wynika jasno, że nastąpiło ono dnia 27.01.2015 r. o godz. 11³⁷, które to zgłoszenie znajduje się w aktach szkodowych na nośniku CD. Data zgłoszenia wynika także z zeznań poszkodowanego. Zarzut, że pozwany powinien był zakupić inny samochód, co zmniejszyło by czas w którym był pozbawiony możliwości zarobkowania, również nie znajduje akceptacji sądu. Jak wskazał powód w swych zeznaniach od momentu dowiedzenia się o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej i trzydniowym wystawianiu samochodu „na giełdzie” do 03.08.2015 r. dopiero wtedy mógł zdecydować czy samochód będzie naprawiał. Zdecydował się naprawić i uczynił to w terminie 7 dni do 10.08.2015 r. – tj. terminie, który zwyczajowo przynależy na czas poszukiwania innego pojazdu. Jak słusznie zauważył powód zakup nowego pojazdu wydłużył by okres przestoju co najmniej o dwa tygodnie wobec konieczności legalizacji taksometru do innego pojazdu. Tym samym działania powoda sprowadzały się do ograniczenia szkody, a nie do jej zwiększenia. Powód również na rozprawie wyjaśnił dlaczego dokonuje comiesięcznych wpłat 500 zł na rzecz korporacji taksówkarskiej, a to dlatego aby otrzymywać zlecenia. Tym samym i ten zarzut pozwanej, że powód nie ponosi w/w opłaty jest chybiony.

Należność dochodzona pozwem stanowi równowartość utraconych dochodów powoda jako przedsiębiorcy taksówkowego, w czasie gdy był on pozbawiony możliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu, a to w dniach od 26.07.2015 r. do dnia 10.08.2015 r. co daje 16 dni X 176,46 zł. = 2.823,36 zł.

Od powyższej kwoty przysługują powodowi także odsetki ustawowe (art. 481 § 1 i 2 k.c.). Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 cyt. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód wezwał pozwaną do zapłaty doręczając jej żądany paragon fiskalny dnia 20.08.2015 r. Pozwana, nie zaspokajając roszczeń powoda w określonym terminie, popadła w opóźnienie, co uzasadnia obciążenie jej obowiązkiem zapłaty odsetek ustawowych i ustawowych odsetek za opóźnienie, począwszy od pierwszego dnia tego opóźnienia (art. 481 § 1 i § 2 k.c.).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zmian.) – przepisy sprzed zmiany rozporządzenia o kosztach z dnia 22.10.2015 r. Ponieważ powód wygrał sprawę w całości, zasadnym było zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, na które – zgodnie ze zgłoszonym w pozwie żądaniem – składają się: kwota 100 zł tytułem wpisu, kwota 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego oraz kwota 17zł tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z tych przyczyn orzeczono jak w pkt II wyroku.